

Родољубива поезија – Јасна Миленовић

УСУД

Тражи се глава Вожда,
Пријатеља и кумашина,
У оку је донела, можда,
Пепељуга — Драга Машина.
Из њене је утробе шикнула
Судбина из луга Радовања —
Када је Србија урликнула
Криком прапостања.

Ту где крвљу руке се перу,
И Србин на Србина кидише,
На зверства и заверу
Превише ноћи мирише —
Кумови — кумом издани,
Српске главе на врх српског мача,
Гојковом ћутњом узидани
Сви јецаји — у зидове плача.

Ту брат на брата кани,
И син оцеубиство сања,
Четници и партизани
Радовањског радовања —
Кроз векове, под туђином,
Узалуд се плодимо —
У клици са злочином
Во вјеки вјеков се родимо.

Доброта се љуља, ко вешала,
И не превагне на тасу:
Судбина чорбу замешала —
Добро је на злу гласу...
Да ли нам откуцава клатно
Помирење да се роди,
Или сањамо неповратно
О кумству и слободи?

Онда, када устану
Сви стасали у жртви,
У Васкрсења дану —
Још нерођени, живи и мртви,
Пробуђени, у свету што спава,
У црних времена власти,
Од свих наших проданих глава
Ћеле-кула ће опет нарасти.

РУДНИЦИ

На стази наших архи-болова —
Метохија. Рудници душе. И олова.

Ту брат је ћутке преклао брата
Због једне шаке жеженог злата.

Пукла је наша вера тврда
На девет Југовића — из Новог Брда.

Сигурно нас проклетство чека
Због крика бакра из Мајданпека.

И век двадесети силази с ума
Због руде Светог Литијума.

Из будућности ми потомак јавља
Траже се рудари Светосавља.

ЛЕТО 2021.

На обали редови жутих кућа
Уз плаво море — прелепа слика.
А срце ме ипак зове из беспућа,
Са Кошара и Паштрика.

Лежећи, у смирај дана,
Под шареним сунцобранима,
Махните Прецима с Кајмакчалана —
Њима је новембар. Тифус. И зима.

Ко на то мисли? Времена су друга
На истој плажи топлога југа.

Сновидим: рибицу четворо дели...
Унуци њихови уз таласа звуке
Каче на Фејсбук — шта су баш јели —
Колико кошта? Ево руке!

Пристижу Преци, посрћући...
А њихов потомак даће на знање,
Када се осуњчан врати кући —
Да почне, опет, србовање...

Сто година ђедов корак боли,
Продат за шаку морске соли.

